

אין נערכין פרק שני ערכין

ת.

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ג מהלכות ערכין
הלכה יב:
ד ב מ"י פ"ח מהלכות
איסורי ביאה הל' כב:
ה ג מ"י שם הלכה יז:
ו ד מ"י שם הלכה יח:
ז ה מ"י שם הלכה יט:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

כבב אחת תימה דאך ביה
אחר וזו כיון שהעורבת כבב
כבב אחת עמ' למעבד ומעני
למחל דאם לא אמר בה
איתר הכור אסור להעירכס
כבב אחת. הר"י ו"ל בבבלי:
ברבנן. ואצ"ל דגנה וישא
ברבנן הכמים לא איתר
כבבא וכו' איתר אגדה
כפרי באר סמן (תת, דרב)
אמר אומר (לא) חולצת לא
תחמכיתא חמכיתא אומרין ו
חולצת לא תחמכיתא וסתם
אמרין כמי שמאמר ופריך
בבבא (שם שם) אלא
למה לא משום דבעי לחסות
כרבנן אמרין מיליתא דחמכיתא
לא חשיב תמא אלא
ואצ"ל צריך לרבים חכב
ששטא איתר ורבים חכב
כרביש וזו לומר דסלק
דעתו דמחבריה דהא
אמר עביל תרעא וז"ל:
שמונה בימי בטא אשה
כאמא י' להוכיח אשה.
שמונה י' בימי ויבה
שם כ"א י' שם שכן דה
גדה לא תחולל תרעא דהה
דחיה פתח ד' מקים אר"י
אמר איתר י' י"ג אר"י
לא דשמן שאמורין ח' ימים
אמר איתר איתר למיחוש
שמן דה ימים לא יתעב
דחיה ויבה השמיני בימי
גדה (ויבה השמיני בימי) גדה
אמר איתר י' אר"י השמיני
שלא ראתה ימי דה שמינה
גדה בהם אלא שמינה
למיתר ויבה השמיני לפסד
אמר איתר י' אר"י השמיני

אותן ז' ימים הראשונים והוו להו י"ג ואח"כ תחזור לפתח נדחה אל ש"מ דלא תחזור לפתח נדחה אלא עד שתספוד ז' ימים אחר שהיא זבה גדולה ודלא כפרש"י דפרק בא סימן וכן יש להוכיח מכולן משמנה ולמטה ומיהו י"ל דהך ברייתא סבירא לה דימי נדה שאינה רואה בהן עולין לה לספירת יובתה (ב) אבל בשמעתין דטועה בפרק בא סימן יש הוכחות הרבה דלא כפרש"י. תוס':

(א) אינו מוזן לכאורה דנהי דעולין וטהורה לאחר י"ב מ"מ עדיין טועה היא ולכשתחזור ותראה תהיה בספק כמקודם וז"ע.

יה או שלשה ימים אחר ימי נדה ולא מיצטרפי הני ימי זיבה י"א קמאי לאידך י"א ימי זיבה לישווייה זבה גמורה: טמא ראיתי ולא מיצטרפי הני דסוף זיבה להני דתחלת זיבה למיהוי זבה גמורה. פתחה תשעה דהכי פשו מימי זיבה:

נכון ארבע לראשונה. שהעריכו הכהן על הראשונה תחילה לא יאחז ידי ראשונה דבעי למיכת כל מה דבידיה כרצון ואם חזר והעשיר נותן את כל הערך דנתינה קמיתא לאו כלום היא: כולנה חויא לפאי כו'. ועדיין אחד מן הערכין עליו: הא יוסר על סלע איכא. אף על גב

וְלִיכֹל חֲמִשִּׁים סֵלַע דָּלַס הָיוּ צִדּוֹ
 חֲמֵס סֵלֻנִּים וְנוֹן כּוֹלֵס דְּהִיּוּ יוֹתֵר
 עַל סֵלַע וּפְחוֹת חֲמִשִּׁים. וּסְתַמְמָא
 בְּרַבְּנָן דְּלִר' מֵאִיר לִיכֹל הֶשֶׁךְ יֵד שִׁהָא
 יוֹתֵר עַל סֵלַע וּפְחוֹת חֲמִשִּׁים בְּמִי
 שְׁעָרֹו חֲמִשִּׁים ^ד אֲלֵא אִז חֲמִשִּׁים אִז
 סֵלַע: **מִתְנִי' פַּתַּח**. תַּחֲמִילַת נְדוּת.
 שָׁה דִין נְדָה דְּלוֹרִייתָא רִאשְׁתָּהּ הָיוּס
 מוֹנָה שָׁה וְהוּא רִאשְׁתָּה שְׁנִים מוֹנָה
 חֲמִשָּׁה וְכֵן וּפְסִילוֹת וְשִׁמְשֵׁת כֹּל שְׁבַע
 וּפְסָקָה לְעַרְב טוֹבֻלַת וְשִׁמְשֵׁת וּמִיּוֹס
 שְׁבִיעִי וְאִלְנִךְ הוּיִין יָמֵי יוֹזְבֵד אֶחָד עֶשֶׂר
 יוֹס שֶׁאֵס רִאשְׁתָּה בְּהֵן יוֹס אֶחָד אִז שְׁנִים
 שׁוֹמֵרַת יוֹס כְּנֶגֶד יוֹס וְטוֹבֻלַת וְאֵס
 רִאשְׁתָּה בְּהֵן ג' רִאשִׁין הָיוּ אִזְבָּה גְּמוּרָה
 וְטַעוּנָה סְפִירָה ו' נְקִיִּים קָרְבָן וְאֵס
 מִשְׁכֹּר יָמֵי וְהוּא חֲדָשׁ אִז שָׁה אִינֵה
 חֲזֻרַת לַתַּחֲמִילַת נְדוּת עַד שֶׁחֲמַשׁ שְׁבַע
 נְקִיִּים יִשְׁבֵּה ו' נְקִיִּים וּרְאשְׁתָּה הָיוּ
 תַּחֲמִילַת נְדָה וּמוֹנָה שָׁה וְהוּא וְחֲזֻרַת
 לְעִנְיָיִה כֹּלל הַמְּפֹרֵשׁ ^ד וְאֵס לֹא רִאשְׁתָּה
 בְּזֹאתוֹן י"א יוֹס ג' רִאשִׁין אִינֵה אִזְבָּה
 וְכֵן מִתְרַלָּה אַחֲרֵי כֵן בִּין רִאשְׁתָּה קְמוּן
 וּבְשִׁמְרָהּקָה רִאשְׁתָּה הָיוּ תַּחֲמִילַת
 ו' נְדָה וּפְסִילוֹ תַרְלָה שְׁלֹשָׁה רִאשִׁין
 אִינֵה מוֹנָה אֲלֵא אֲרַבְּעָה וְכֵן שְׁאִין יָמֵי
 וּזֹב אֲלֵא בְּזֹאתוֹן י"א יוֹס שְׁצִין סוֹף
 ו' נְדָה אִז לַתַּחֲמִילַת נְדָה בְּזֹאֵה וְכֵן מְפֹרֵשׁ
 בְּהִלְכֵּה אַחֲרוֹנָה עַל מַסְכַּת נְדָה
 דָּף עב: ^א אִז פַּתַּח בְּזַעוּנָה פְּחוֹת

משצעה. טועה שראתה היום ואינה יודעת אם צימי נדתה עומדת
אם באתן אחד עשר יום של זיצה אין חוזרת לפתח נדותה בפחות מז'

נקיים: ולא יושר על י"ו. נקיים כדמפרש בגמ': גמ' סנו רבנן ושו
גדות הוא וזריכה למנות ששה והוא אם בצלות אחד עשר ימי הוזה ה
תראה עד לאחר י"ו לבד מיים או אז חזרת לפתח נדוה למנות ששה
יוס או לא תראה מחמילת ימי יזה היה כיון שכלו י"א ימי יתמה ימי ו
תאמר שיוס זה מחמילת נדה ו' היא אעפ"כ יתמה ימי הוזה שהרי עברו
ששראתה מחמילת נדה היא אבל אם תראה ביום י"ו לא יתמה מן הספק א
הראשון לימי נדה היה ויוס י"ו שראתה בו סוף אחד עשר יוס שצין נדה
יזה הוא ובשכלו י"א יוס יתמה מימי הוזה ויוס י"ו שראתה בו מחמילת נד
עומדת לעולם עד שתשב י"ו נקיים וכל זמן שהיא בספיקה זו מוקלעת
י"א יוס שבעה עשר נאמר מחמילת נדה י"ו וזריכה ששה והוא ובמראה
אבל לאחר י"ו אין להחמיר דודלת מחמילת נדה ששה תראה בשלשה רלופין
י"ו שלשה תהא יזה: שני ימים עומא ראיתי פסחה י"ו. לבד משני ימים
שני ימים הללו מימי הוזה הרי כלו להם ימי הוזה למשעה ימים אחר השב
כלו להם ימי נדות ויוז לבסוף ששה עשר אחר ו' השנים שמי נדות וחו
ראיית הספק י"ו נדה היא אבל אם תראה ביום י"ו וכל שכן קודם לכן ל
חזר להשנים כלו ימי נדות ויוז ויו שראתה ביום י"ו מחמילת נדה היא או
היו ימי נדות ויוז עד לאחר י"ו ויו שראתה ביום י"ו סוף יזה היא
עומדת בספק דשמא ב' ימים הללו שבאתה לפנינו סוף ימי וזו היא ו
נדה היו ויוס י"ג זה שמיני של ימי הוזה הוא ותשמור יוס כנגד יוס
פסחה י"ו. כמו שפירשתי אבל קודם לכן כגון י"ו עזמו עומדת בספק ו
זה סוף יזה הוא או שמא כיון השלשה מחמילת נדה היו ולסוף י"ו לבד מ
הספק נמה נפשך: ארבעה ימים וכו' פסחה ששה עשר. שאם לא
מתלת ימים הרי כלו ימי נדות ויוז לבסוף י"ו אחר ד' הללו ואם ימי נדות
היו סוף יזה והשנים מתלת נדה אעפ"כ לבסוף ששה עשר כלו ימי נדות
כלו עד סוף י"ו דאם השלשה היו סוף יזה כשראתה בד' אינה מחמילת נד
להיות מחמילת נדה עד שתשב שבעה נקיים כדכתיב (ויקרא טו) ואם טהרה
אם תראה קודם לכן אפילו ביום ששה עשר אירכא לספוקה בזמן יזה ות
ש"ה עשר סוף יזה או שמא הלא הארבעה היו מחמילת נדה או סוף יזה וכו
ט"ה מחמילת נדה היא אם תראה בבלי יוס ט"ו עזמו סוף היאם כו היאם
זה סוף ימי נדות הוא. אכן כולה צריכה מספקין (כ"ה) לה שנים הראשונים
ג' מהם סוף יזה מ' לא היו אחריי ימי נדות כל זמן שלא יצאה ו' נקמה

תראי תחלת נדה ופשו ח' ימים נדרה וי"א הרי ט"ז ואיפא הוי קולא: ח' ימים **ממא**
 יר קמאי דסוף ימי ובלת תחלתה ימי נדה פשו ו' ונדרה וי"א ידועה יתיר פתחה ט"ז
 יר קמאי דסוף ימי ובלת תחלתה ימי נדה פשו ו' ונדרה וי"א ידועה יתיר פתחה ט"ז
 ח' ח' חשבי בהדי י"א ידועה ולפוס כן הוי פתחה: [ב] ימים **ממא ראיתי פתחה** י"א ימי
 יר נדרה לא פשו אלא י"א ימי ויבה: י"א ימים **ממא ראיתי פתחה קעשרה** ב' דסוף ימי
 ויבה פשו להו' ימי ויבה. ואף על גב דהשתא הוו שלשה ימים ידועה תרי קורס נדה
 למיחיה ב' גמורו תחלתה קרובה נאכל דבה שתא שלשה ימים נדרה ונדרה יתיר א' קורס י'
פתחת תשעת חשוב ב' קמאי דסוף ימי ויבה ושבעה ימים ובלת תחלתה ימי נדה י"א ימי

[illegible][illegible]

קמאי דסוף ימי זיבה ותרי
ראיתי פתחה ט"ו. דאמרי
וכן לכולהו אמרינן דלמא
להו מימי טהרה של ימי
חשבת תרי קמאי דסוף זיב
וח' דנדה ואחד דתחלת [ימי]
ואחד לאחר נדה לא מיצטר
וכן "א [ימים] טמא ראי